

ተው በሉልኝ!

“ሂድ ሞት ሆይ ቀማኛ፣ ክፉ፣ ልብ አቁስል ራቅ! ጥፋ! አትምጣብኝ! እኔ አልወድም ለቅሶ!”
ስለው አይሰማኝ!
ከጓዳዬ ገብቶ ገምለል አለብኝ
ዘመድ፣ አዝማድ፣ ወዳጅ፣ ጓደኛ ይመስል
አንቆ ይስመኛል መልሶ፣ መላልሶ...

ልክፍት፣ ጥልመያኮስ፣ ክፉ፣ መልክ ቁራ፣ ወንድሜን፣ እህቴን፣ አንድ-ባንድ ወስዷቸው፣ አረ ተው በሉልኝ!
ከአልጋዩ ወጥቶ፣ ሚስቴንም ደፍሮብኝ፤ አባቴን፣ እናቴን ሳይበቃው በተራ እያከታተለ በልቷቸው፣ ውጧቸው...

ዳር፣ ጠረፍ ወስዳችሁ አጥፉት ያን ቀጣፊ፣ ይበቃሃል በሉት፣ አባርሩት ከቤቴ!
ዝምድናው ይቅርብኝ!
ሚስቴን ይዞ ጠፍቶ፣ ቤቴን አውድሞብኝ፣ ርኅራሄም የለው፣ ይህ መጥፎ፣ ሰው አጥፊ፣ ግን አልሸነፍም፣ መሪር ነው ሐሞቴ...

ሂልዳ ገርፉ 10/04/54 – 12/22/07

ገ/አ. ገርፉ።

Back to Meskot

*The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*